

skal kunne drage fordel af det fulde medlemskab fra tiltrædelsestidspunktet.

EU er et samarbejde, der fungerer som følge af, at alle lande forpligter sig til at følge fælles regler. Det er en klar fordel for alle. Derfor er udgangspunktet – og har ved alle tidligere udvidelser været – at nye lande skal overtage alle EU's regler. Det er samtidig garantien for, at de nye medlemslande får et helt og fuldt medlemskab, ligesom det er forudsætningen for den stadige udvikling af fællesskabets politikker, herunder eksempelvis miljøpolitikken, forbrugerpolitikken og det indre marked.

De gode resultater i udvidelsesforhandlingerne skyldes først og fremmest de fremskridt, som kandidatlandene gør i reformprocessen. Dette blev også bekræftet i Kommissionens seneste fremskridtsrapporter fra oktober 1999, hvor bl.a. Polen fik en ganske positiv vurdering af landets fremskridt. Det nytter imidlertid ikke at lukke øjnene for, at Kommissionens rapporter om Polen og de øvrige kandidatlande også indeholdt væsentlige kritikpunkter. Polen står over for meget betydelige opgaver i reform- og privatiseringsprocessen, særligt inden for landbrugs-, stål- og bilsektorerne. Hertil kommer, at Polen endnu mangler at vedtage og implementere en god del af EU's regler.

Fra polsk side anerkendes det, at man er kommet bagud i omstillingsprocessen. Den polske regering har derfor i samarbejde med parlamentets formand og alle udvalgsformændene vedtaget en ambitiøs EU-tilpasningsplan, der bl.a. sigter på vedtagelsen af godt 180 lovforslag i løbet af det næste halvandet år. Gennemførelsen af tilpasningsplanen og opbygning af en effektiv administration er centrale forudsætninger for indfrielsen af den polske målsætning om tiltrædelse af EU i 2003. Der er en stor mundfuld, ikke mindst i lyset af, at der skal være parlamentsvalg i Polen senest september 2001. Der er desværre grund til at frygte, at den seneste politiske uro i Polen ikke har styrket muligheder for at øge tempoet i reformprocessen.

Udvidelsesforhandlingerne med bl.a. Polen om landbrugskapitlet blev indledt den 13.-14. juni d.å. Som med de andre spørgsmål er man startet med en teknisk gennemgang af EU's regler for at tage stilling til, hvor ansøgerlandet kan/ikke kan leve op til EU's regler fra starten af medlemskabet. Senere vil man tage stilling til hvilke overgangsperioder, der kan blive nødvendige. Denne fase vil man komme til, når kandidatlandene er fremkommet med de for-

nødne oplysninger. I tråd med regeringens overordnede politik lægger man også på dette område vægt på, at de nye medlemslande ikke stilles ringere end de nuværende medlemsstater.

Spørgeren henviser i sin begrundelse til forlydender i pressen om, at EU skulle kræve, at Polen skal afskaffe toldafgifter på landbrugsprodukter fra EU-landene. Det er korrekt, at der forhandles med Polen om afskaffelse af told på visse landbrugsvarer. Det er imidlertid ikke tale om et krav inden for rammerne af optagelsesforhandlingerne. Det nuværende handelsmæssige samkvem mellem EU-landene og Polen reguleres i vid udstrækning af en associeringsaftale – også kaldet Europaaftale – der bl.a. forudsiger en gradvis liberalisering af handelen med landbrugsprodukter. Forhandlingerne herom er pågået mellem EU og de central- og østeuropæiske lande siden sommeren 1999 med det mål gensidigt at nedsætte toldsatserne for flere landbrugsvarer. Polen stilles på dette punkt helt på lige fod med alle øvrige CØE-lande. Forhandlingerne med Polen har været særligt vanskelige. Baggrunden er, at Polen i strid med Europaaf-talen fra 1991 har hævet visse toldsatser på landbrugsvarer. EU kræver, at Polen lever op til de forpligtelser, landet allerede har påtaget sig, inden man vil give yderligere toldindrømmelser til Polen. Når EU ikke vil fravige sit krav, skyldes det bl.a., at man i bekræftende fald vil kompromittere Europaaf-talen – og stille de øvrige kandidatlande ringere end Polen. Det er i den forbindelse værd at være opmærksom på, at Polen generelt er det kandidatland, der har flest verserende sager om overtrædelse af Europaaf-talen med EU. Det gælder ikke mindst på statsstøtteområdet.

Den danske regerings linie i forhold til udvidelsen er uændret: vi ønsker den største og hurtigst mulige udvidelse af EU. Det er derfor glædeligt at konstatere, at de skiftende formandskaber har fastholdt en ambitiøs dagsorden vedrørende udvidelsen. Regeringen kan også med tilfredshed konstatere, at de øvrige EU-landes engagement er usvækket, og at Kommissionen fortsat gør et grundigt og seriøst forberedende arbejde.

Regeringen lægger samtidig vægt på, at de nye medlemslande tiltræder på samme vilkår, og at de fra medlemskabets begyndelse bør have samme rettigheder og pligter som de nuværende medlemsstater. Der er ikke – og der er ikke udtrykt ønske om – at ændre på kriterierne